

22 - Interview WSNP Periodiek met Angelique Roeloffzen-Mulder

Liselotte Maas

Bewindvoerders zijn er in alle soorten en maten. Dit nummer een interview met Angelique Roeloffzen-Mulder. Ze werkt al sinds 1999 bij KienhuisHoving Advocaten en Notarissen in Enschede en heeft al jarenlang ervaring als Wsnp bewindvoerder. We zijn benieuwd wat haar drijft om al zo lang met dit onderwerp bezig te zijn.

Mijn eerste vraag is, wie is Angelique Roeloffzen?

Ik ben juridisch medewerker / bewindvoerder Wsnp. Ik werk al sinds 1999 bij KienhuisHoving Advocaten & Notarissen. Ik ben begonnen als HBO-student MER, ik heb in Enschede gestudeerd. Ik koos in het derde jaar voor het duale traject (werken en studeren) en ben zo bij KienhuisHoving terecht gekomen. Ik werkte 20 uur per week en doorliep hier zowel mijn stage als mijn afstudeerperiode. Ik wilde graag zien hoe de praktijk werkt en dit was een mooie combinatie. In 2001 heb ik mijn studie afgerond.

Hoe ben je gestart bij je huidige werkgever?

Ik startte bij het notariaat, bij het Onroerend Goed. Ik maakte hypotheek- en leveringsaktes en heb hier mijn stage gedaan. Ik ben vervolgens binnen kantoor doorgestroomd naar de praktijkgroep Arbeidsrecht. Mijn afstudeeropdracht ging over de privacy van de werkne-

mer. Dit is nog steeds een actueel onderwerp, al ging het in die tijd meer over het gebruik van email en internet door werknemers en wanneer je als werkgever wel of niet een foto etcetera van de werknemer mag maken. Vanuit kantoor en de rechtbank was het beleid dat alle advocaatstagiaires en advocaten ook Wsnp-zaken en faillissementen behandelden. Door de collega's voor wie ik werkte, rolde ik er toen in. Voor die collega's was insolventie eigenlijk meer bijzaak, een 'moetje'. Ik vond het werk direct leuk vanwege de veelzijdigheid. Het juridische aspect in combinatie met de cijfers sloot helemaal aan bij mijn opleiding. De collega's vonden het alleen maar fijn dat ik de behandeling van die dossiers grotendeels op mij nam. Ik bereidde alles voor. Zij hoefden alleen nog maar knopen door te hakken op belangrijke punten. Vaak wierpen ze nog snel een blik op het openbaar verslag, waarna het verzonden kon worden. Vanuit kantoor kreeg ik de mogelijkheid om de opleiding tot bewindvoerder Wsnp te volgen bij OSR. Vanaf 2002 werd ik dan ook zelf bewindvoerder. Daarnaast word ik door de rechtbank ook aangesteld als curator in faillissementen van natuurlijke personen en (niet te complexe) eenmanszaken.

Als je zo'n hele poos werkzaam bent, zie je vast ook veel veranderen. Wat is je opgevalen door de jaren heen?

De complexiteit van de Wsnp-zaken is veranderd. Er is veel vaker sprake van een eigen woning, nalatenschappen, multi-probleemgezinnen. Maar vooral het aantal toelatingen/benoemingen is sterk verminderd. In de beginjaren kreeg je bijna iedere week een nieuwe Wsnp, maar de laatste jaren worden er aanzienlijk minder schuldenaren toegelaten tot de Wsnp. Ik vermoed dat er veel blijft hangen bij gemeentes en in het minnelijke traject, maar ook dat de mensen de weg richting de Wsnp niet goed weten te vinden of niet willen nemen. Het is heel goed dat er nu een motie (de mo-

tie Bruins, red.) is aangenomen. Hopelijk kan hierdoor de samenwerking tussen gemeentes en de bewindvoerders Wsnp geïntensiveerd worden en kan de doorstroming richting Wsnp versneld worden in die situaties waarbij dat nodig is. Overigens hoor ik eigenlijk altijd al wel van de schuldenaren dat ze er lang over hebben gedaan om uiteindelijk in de Wsnp terecht te komen, maar nu lijkt de weg richting Wsnp vaak geblokkeerd te zijn.

Wat ook anders is, is dat in het begin de Wsnp als een soort Ei van Columbus werd gezien. Dat beeld is wel veranderd. Het wordt inmiddels door schuldenaren meer gezien als een vorm van een faillissement waarin je niets mag en drie jaar op een houtje moet bijten. Er is ook veel verwarring met beschermingsbewind. Beschermingsbewindvoerders zijn een aantal malen negatief in het nieuws geweest en mensen associëren de Wsnp daar toch vaak mee.

Ik merk het al als ik aanbel bij een huisbezoek. Mensen beschouwen je in eerste instantie als een soort boeman die op de stoep staat. Soms zijn ze ook heel zenuwachtig. Als ik dan vervolgens alles heb uitgelegd, zie je dat ze het best vinden meevallen. "U bent eigenlijk best aardig" en "U valt wel mee" krijg ik meer dan eens te horen. Ze hebben natuurlijk een bepaald beeld van advocaten en curatoren door alles wat in de media voorbij komt. Door de jaren heen heb ik mijn kledingstijl voor een huisbezoek ook wel enigszins aangepast. Ik merkte dat zeer formele en zakelijke kleding automatisch voor weerstand zorgde. Nu ga ik meestal casual chique, zodat ik niet meteen met 1-0 achtersta zeg maar.

Communiceren in Jip-en-Janneke-taal

Ook al is onze Rechtbank Overijssel heel toegankelijk, de communicatie is natuurlijk formeel en juridisch. Bij schuldenaren probeer

ik de regels meer in een soort Jip-en-Janneke-taal uit te leggen. Maar al doe ik er mijn best voor, het blijft toch lastig. Ik wil natuurlijk ook dat wat er is besproken juridisch correct wordt vastgelegd. Dat is een spanningsveld. In ieder geval probeer ik de drempel voor de schuldenaar zo laag mogelijk te houden. Ze mogen altijd bellen en mailen.

Aan ieder werk zitten leuken en minder leuke kanten. Hoe zit dat bij jou?

Het leukste aan dit werk vind ik de veelzijdigheid. Dat is aan de ene kant de combinatie van verschillende rechtsgebieden zoals verbintenissenrecht, insolventierecht, arbeidsrecht als ook het met cijfers bezig zijn, bijvoorbeeld bij het berekenen van een Vtlb. En natuurlijk de diversiteit qua mensen. Dat maakt het werk ook deels sociaal. Het is voor mij prettig als er (voor zover mogelijk) vertrouwen is vanuit de saniet. Je bent toch drie jaar met een Wsnp-dossier bezig en dan is het fijn als je niet steeds hoeft te knokken.

Wat ik wel eens lastig vind, is het ongeduld van mensen. Als ze 's morgens een mail sturen en ik heb 's middags nog niet gereageerd, word ik bijvoorbeeld gebeld of de mail wel is ontvangen. Het moet tegenwoordig allemaal razendsnel. Ik probeer daarom zoveel mogelijk de verwachtingen te temperen.

Wat als een schuldregeling niet loopt zoals je hoopt en deze moet worden beëindigd?

Als iemand niet doet wat moet en de verplichtingen aan zijn laars lapt, dan houdt het wel op. Ik zorg eigenlijk altijd dat ik alles goed heb vastliggen en dus een dossier heb opgebouwd voordat ik verzoek om een verlenging of een voordracht tot tussentijdse beëindiging doe. Als ter zitting blijkt dat er verzachtende omstandigheden zijn en men nog een laatste kans

moet krijgen in de vorm van een verlenging, dat kan ik mij daar vaak ook wel in vinden. Een zitting of verhoor helpt soms om de saniet wakker te schudden en alsnog te zorgen dat hij de verplichtingen nakomt. En zo niet, dan volgt er alsnog een tussentijdse beëindiging en dus geen schone lei. Als bewindvoerder ben je er immers in de eerste plaats voor de schuldeisers; het houdt een keer op. Daar ben ik wel zakelijk in.

En hoe zie je de rol van de rechtbank en jouw samenwerking daarbij?

Ik ben erg tevreden met de Rechtbank Overijssel. Er is een goed contact. Het is belangrijk dat je als bewindvoerder je verhaal en bevindingen goed onderbouwt en dat je de volledige situatie schetst, zodat de rechter-commissaris daarop snel kan beslissen. Ik weet niet hoe het is om voor een andere rechtbank te werken, maar wat me wel verbaast, is dat er blijkbaar zoveel verschillen zijn met andere rechtbanken. Dat is bijzonder. Je zou toch verwachten dat iedere rechtbank min of meer op dezelfde manier werkt.

Onlangs is de motie Bruins aangenomen door de Tweede Kamer, die regelt dat Wsnp bewindvoerders straks een toevoeging krijgen voor het afgeven van de 285 verklaring. Wat gaat dat betekenen voor je werk?

Zoals ik net al zei, verwacht ik dat de toegang tot de Wsnp breder gaat worden. Je kunt als bewindvoerder Wsnp meekijken als een second opinion. Ook kunnen mensen ons dan rechtstreeks inschakelen voor hulp. Daarnaast verwacht ik dat we dan de banden met de gemeentes verder kunnen aanhalen. We kunnen dan bijvoorbeeld samen bekijken of in een bepaalde situatie een minnelijke regeling zinvol is of dat de Wsnp een betere oplossing lijkt te zijn. Wij zijn een groot advocatenkantoor met veel cliënten, waaronder met name veel onder-

nemingen en organisaties. Met enige regelmaat kijken we al met onze cliënten mee bij werknemers die schulden hebben, waarbij dan bijvoorbeeld een buitengerechtelijk akkoord wordt aangeboden aan de schuldeisers. Dat kan kostentechnisch straks makkelijker als deze motie in werking treedt.

Heb je nog een tip, voor onze minister bijvoorbeeld?

Het heikele punt is natuurlijk het dramatisch lage aantal toelatingen. Dat is echt jammer. Niet zozeer omdat ik in dit vakgebied werkzaam ben, maar omdat ik zie dat de uitdeling uiteindelijk na een Wsnp vaak hoger is dan wat aanvankelijk in het minnelijke traject was aangeboden. De Wsnp is juist voor schuldeisers van toegevoegde waarde.

En hoe zie je zelf de toekomst in je werk?

Dat hangt af van het aantal toelatingen. We zijn nu met twee bewindvoerders Wsnp. Als er steeds minder zaken komen, wordt het lastig om in het land zoveel bewindvoerders te behouden. Hopelijk verandert het werk straks met de motie Bruins zodat je meer in de overgang van minnelijk naar wettelijk kunt betekenen. Maar de gemeentes moeten daar wel in mee willen gaan. Feit is wel dat dit aantal toelatingen geen jaren meer kan doorgaan, dan gaan kantoren andere keuzes maken.

Ik zou het jammer vinden als de Wsnp helemaal opdroogt. Het is in de kern echt een goede regeling voor de schuldenaar én voor de schuldeiser. Met drie jaar lang goede controle wat er vaak voor zorgt dat er uiteindelijk meer overblijft voor schuldeisers. Een mooie win-win regeling. Helaas dringt dat nog niet door tot iedereen in het land.